

GERMANIA VETVS.

Nos accessisse negamus, sed mansisse. Quippe Plinius jam inde Germaniae limitem ad Scal-dim fluvium protendit. Idemque simul & Tacitus ab usque Seuanis omnem Rheni ripam citeriorem Germanos accoluisse tradit. Apud Cæsarem ipsi Rhemi, Belgica natio, ultro testati sunt, Belgas plerosque esse ortos à Germanis. Tacitus Æstios, qui olim totam Livoniam & Prussiam occupabant, diserte Germaniae attribuit. Plinius Norvagiam, Suediam ac Finnos, & quicquid terrarum Oceano Septentrionali, Moscoviaque confiniis ambitur, Germaniae tribuunt. Quin etiam Peucini, alio nomine Bastarnæ dicti, à Vistula fontibus olim ad Pontum usque Euxinum & Istri ostia extensi, Germani fuere.

Vetustissimi igitur Germaniae termini fure, ab Occasu Rhenus amnis, & Oceanus Germanicus : à Septentrione Oceanus Hyperbo-reus, ab Ortu Granvicus & Finnicus sinus, mare Sueicum, sive sinus Codanus, Vistula amnis, & à fonte ejus linea ad Sarmaticos montes ducta, dein à Meridie ipsum Danubii flumen. Postea vero portiones ei ad lœvam Rheni ripam ex Gallia, & ex Sarmatia ad sinum Codanum & dextram Vistula ripam, & ultra Danubium etiam accesserunt. Longitudo ejus summa fuit à Scritofinniæ promontorio, vulgo Noort-kyn, ad Danubium usque, mill. Germ. 400. Latitudo vero maxima à Rheno amne juxta Basileam, ad Amadocam usque paludem, quæ in confiniis Russiæ, Lituaniae ac Podoliæ sita est, mill. Germ. 200.

Celebriores Germaniæ fluvii, idemque navi-giorum capaces sunt, Oceanum petentes, Rhe-nus, qui lacum Brigantinum, vulgo der Boden-zee, transiens, recipit Nicrum, Moenum, Luppiam-que. Hinc Amisus sive Amisia. Mox Vi-surgis. In-de Albis, qui Salam secum devehit. In sinum Codanum sese effundunt Chalusus sive Trava: Viadrus, anteà Suevus, nunc Odera, Vistula die Weixel. At Danubius vulgo de Donaw, omnium Europæ maximus à dextra ripa ex Vindelicia Lichum, vulgo der Lech & Aenum, vulgo der In, à lœva Navam, vulgo die Nabe, & Marum, die March in Pontum Euxinum defert.

Silvarum Romanis monumentis celebratæ Silve. sunt: Hercynia, totam fere olim Germaniam occupans: proprie tamen sic circum Bojohæ-miam appellata; vulgo nunc der Bohaymer Wald. Bacenis, quæ & Semana, vulgo nunc in Brunswicensi Ducatu der Hartz, antiquam Hercyniæ memoriam servans. Gabreta, vulgo der Dorin-gerwald. Luna inter Moraviam, Poloniæ, & Hungariam. Martiana, seu forte rectius Hartia-na, nunc der Schwarzwaldt. Cæsa, ad dextram Lupiæ amnis ripam, haud procul Vesalia.

Montium nobilissimus Hercynium jugum Montes. Bohæmiam cingens, qui & Suditi montes. Dein Abnoba in Ducatu Wirtenbergensi circa Da-nubii Nicrique fontes. Taurus ex adverso Moguntiaci, vulgo der Hayrich. Rhæticus ex adverso Bonnæ, das Siebengebirge. Melibocus in Brunswicensi Ducatu, apud Semanam silvam, vulgo der Blocke-Barch.

